

1/24

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20

תב"כ 16/20

לפני: כב' השופט סלים ג'ובראן, יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20

העותר: עו"ד שחר בן מאיר

נ ג ד

המשיבים: 1. בנימין נתניהו

2. סיעת הליכוד

3. עיתון ישראל היום בע"מ

4. עמוס רגב

5. שלדון אדלסון

6. היועץ המשפטי לממשלה

בקשה לצו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

תאריך הישיבה: ביום שני, ד' בשבט התשע"ה (23 בפברואר 2015), שעה 10:00

היועץ המשפטי לוועדה קצרנית: עו"ד דין ליבנה
חנה כהן

בשם העותרים: עו"ד שחר בן-מאיר; עו"ד יצחק אבירם

בשם המשיבים 1 ו-2: עו"ד אבי הלוי

בשם המשיבים 3 עד 5: ד"ר אביגדור קלגסבלד; עו"ד דון סוסונוב; עו"ד אמיר שרגא

בשם המשיב 6: עו"ד אילאיל אמיר-כסיף; עו"ד יונתן ברמן

פרוטוקול	1
	2
<u>יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:</u>	3
בוקר טוב, רבותי, אנחנו מתחילים. בשם העותר - עו"ד שחר בן מאיר ועו"ד יצחק	4
אבירם; בשם המשיב 2-1 - עו"ד אבי הלוי; בשם המשיב 3-5 - עו"ד אביגדור קלגסבלד; בשם	5
היועץ המשפטי - עו"ד יונתן ברמן. עו"ד בן מאיר, בבקשה.	6
לפני כן, יש לי בקשה. מאחר שכולכם כתבתם כל כך הרבה, אני מבקש לקצר כמה	7
שאפשר.	8
<u>שחר בן מאיר:</u>	9
אני אסכם כמה נקודות ואני רוצה גם לנצל את ההזדמנות להתייחס לנקודות שהעלו	10
חברי.	11
חברי טוענים הרבה על טענות של חופש הביטוי. אדוני, אנחנו לא נמצאים פה בסוגיה של	12
חופש הביטוי, ויש בזה יותר מאירוניה שעיתון, שמתיימר להיות עיתון אבל הוא בעצם תעמולה,	13
מדבר על חופש ביטוי. אנחנו נמצאים במגרש אחר, אדוני. אנחנו נמצאים שבו כבוד יושב-	14
ראש הוועדה אמור לדון ולהכריע, וזה עניין השוויון בבחירות. חוק התעמולה, כמו גם חוקי	15
המימון, מיועדים ליישם ולפקח על האלמנט של השוויון בבחירות. לכן בעניין זה אנחנו נמצאים	16
פה בסוגיה של שוויון בבחירות ולא בסוגיה של חופש ביטוי.	17
בהקדמה אני אגיד עוד - וזה גם בהחלטה של אדוני מאתמול בפרשה של V15 - שאת	18
הסמכות של יושב-ראש הוועדה יש לפרש, כמו שאדוני אומר, בהרחבה.	19
הסוגיה העיקרית פה - בא מיליונר, אדם שהוא תושב חוץ, תורם עשרות אם לא מאות	20
מיליונים, מקים מעין עיתון שמשרת מועמד אחד בלבד, משרת אותו, מפאר אותו, משבח אותו,	21
ובעצם יש בזה פגיעה חמורה בשוויון בבחירות. אדוני, לכן הסוגיה שעומדת פה למבחן היא אם	22
העיתון הזה, שבחלקו לא כותב על המועמד, אם בחלקו האחר הוא תעמולה. מעבר לכל מה	23
שכתבנו, אדוני, בבקשה ומעבר לחוות דעת של מומחית שצירפנו, ומעבר להבחנות שבית-המשפט	24
העליון קבע בפסק דין זוילי, שציטטנו, עולה השאלה: מה זה עיתון. מה זה עיתון מבחינה	25
משפטית. אומר השופט ריבלין בפסק דין "פלוגי נגד אילנה דיין", בערעור אזרחי 751/10, לעניין	26
מהו תפקידה של העיתונות: בדיקה וביקורת ופיקוח חיצוני על פועלן של רשויות המדינה השונות.	27
זה בסעיף 80. לאחר מכן, בסעיף 119: להעביר ביקורת על השלטון.	28
בדיון נוסף של "ידיעות אחרונות" נגד קראוס, דיון אזרחי 7325/95, דיון שהיה בהרכב של	29
שבעה שופטים, אומר השופט זמיר: אחד התפקידים העיקריים של העיתונות בדמוקרטיה הוא	30
לבקר באופן שוטף, יעיל, את כל המוסדות במדינה, בראש ובראשונה את הממשלה. כדי	31
שהעיתונות תוכל למלא תפקיד זה כראוי, היא צריכה להיות פטורה - ואני מדגיש - מפיקוח	32
וממעורבות אחרת של הממשלה. נשים לב למילים האלה: מעורבות של הממשלה.	33
אנחנו טענו, וזה לא הוכחש, על הקשר המהותי והאישי שיש למועמד בנימין נתניהו עם	34
מר שלדון אדלסון, שהקים את העיתון ומממן אותו.	35
לא צריכים אותי בשביל זה. יבוא לפה עורך-דין של "ישראל היום" ויראה לאדוני, בשבע	36
שנים, תחקיר אחד - תחקיר אחד שהעיתון "ישראל היום" עשה על המועמד בנימין נתניהו,	37
שעומד משנת 2009 בראש הממשלה. שש שנים הוא עומד בראש הממשלה. תחקיר אחד. כלומר,	38
העיתון, על פי ההגדרות של בית-המשפט העליון, לא מקיים את אחד האלמנטים החשובים ביותר	39
של עיתונות. הוא לא מקיים את זה, משמעו הוא הופך להיות כלי תעמולה.	40

- 1 נכון – והמומחית שלנו כתבה את זה, אדוני, בחוות דעתה ביושר רב – ההבחנה בין עיתון
- 2 לבין תעמולה אינה פשוטה. אני בפירוש מחזיק בדעה שלא הממשלה צריכה להתערב בנושא של
- 3 חופש העיתונות, אבל במקרה הזה הגבולות נחצו לכל כיוון.
- 4 אני מפנה את אדוני גם למאמרים שעוסקים בזה. יש מאמר של מלומד בשם פסח, שמדבר
- 5 על התפקיד המוסדי של העיתונות. אני אתן פה את העמודים הרלוונטיים. הוא אומר: העיתונות –
- 6 ואנחנו יודעים את זה – היא הרשות הרביעית, כי התפקיד שלה הוא לבדוק ולבקר את רשויות
- 7 השלטון. עוד פעם, יש לנו פה תופעה שלא בודקת, לא מבקרת, אלא – נהפוך הוא – היא מפארת
- 8 את השלטון.
- 9 אדוני, זה לא רק בפסיקות ובמאמרים שיש בישראל בעניין הזה. גם בארצות הברית,
- 10 שלמעשה המימון והתמיכה בעיתון מגיעים משם, לא היו מגדירים את העיתון הזה כעיתון, אלא
- 11 מגדירים אותו ככלי תעמולה. אני מפנה למספר מאמרים. מאמר אחד של לואיס אנתוני: "A"
- 12 **"Public Right to Know about Public Institutions"**. הוא מדבר שם באריכות – ואני לא
- 13 אצטט – על התפקיד של העיתונות, ושהמטאפורה של הרשות הרביעית והמטאפורה של כלב
- 14 השמירה לא נאמרה סתם, כי זה התפקיד של העיתונות. התפקיד של העיתונות הוא לבקר את
- 15 השלטון, לפקח עליו, מה שאין לנו פה בכלל.
- 16 אני מפנה למאמר Or of the Press של פוטר סטיוארט, שופט בית-המשפט העליון של
- 17 ארצות-הברית, שאף הוא מדבר על אותו עניין, על הסכנה שיש בתעמולה הזאת ולמה זה פוגע
- 18 במיוחד בנוגע לשוויון בבחירות. אני אשתמש בביטוי שאמר השופט ברייר בפסק דין נגד federal
- 19 Election Commission, מאוקטובר 2013. אמנם הוא היה שם בדעת מיעוט.
- 20 בארצות הברית הסוגיה של מימון בחירות בוודאי עומדת על השולחן, ובוודאי הבעלים של
- 21 "ישראל היום" הוא אחד הגורמים שגם פוגמים שם באלמנט של השוויון בבחירות. אמנם הוא
- 22 היה שם בדעת מיעוט, אבל בעמוד 6 בחוות הדעת שלו הוא אומר: כאשר מספיק כסף נותן את
- 23 הטון, הציבור בכללותו או הציבור הכללי, כלל לא נשמע. וזאת הבעיה.
- 24 בבקשה גם ציטטנו לאדוני מאמר של פרופ' לורנס לסיג לפיו כאשר אנחנו מאפשרים לבעל
- 25 הון להקים עיתון, שבחלקו הוא עיתון ובחלקו הוא כלי תעמולה, הפגיעה בשוויון בבחירות היא
- 26 פגיעה אנושה וקשה, היא הופכת את מי שמחליט מי יהיה בשלטון, ומי שמחליט איך תבוצע
- 27 התעמולה הם בעלי ההון. המשחק הדמוקרטי הוא לא משחק של האזרחים יותר. הוא נותן דוגמה
- 28 שהבחירות הן בחירות דו-שלביות – קודם כל אתה, כמועמד, צריך שבעלי ההון יאשרו אותך. הוא
- 29 אומר שקבוצה קטנה של 5%. הם קודם כל צריכים להחליט שאתה מועמד. ורק אם הם החליטו,
- 30 אז נותנים להמונים, לפשוטי העם, לבחור.
- 31 כתבתי בבקשה, ואני אומר את זה לאדוני בעניין הזה, שהבקשה הזאת לא הוכנה
- 32 לבחירות, הבחירות הקדימו אותנו. מה שקרה, שהתופעה הפסולה שנקראת "ישראל היום"
- 33 התעצמה בבחירות. מעבר לשלל הדוגמאות שהבאנו בבקשה שלנו, אני רוצה להפנות את אדוני
- 34 לדוגמה קטנה אחת מהשבוע האחרון. אדוני אתמול נתן החלטה לגבי V15. קראתי את ההחלטה
- 35 של אדוני. הטענה שם היתה אם יש זיקה בין V15 לבין מפלגות, שאז הן צריכות לפרסם בסעיף
- 36 44 להחלטה אדוני אמר שהתשובה היא שלילית באופן מובהק. אדוני אמר בסעיף 51 להחלטה:
- 37 עתירה זו שהחלה בקול תרועות רמות מסתיימת היום בקול ענות חלוש. זה מה שאדוני החליט
- 38 לגבי V15, זאת אחרי שהוא שמע את הראיות. כשקוראים את ההחלטה רואים שהראיות זה איזה
- 39 מישהו שהצטלם בפייסבוק עם מישהו. זה מדגים את התופעה שנקראת "ישראל היום".
- 40 בואו נראה איך "ישראל היום" תתייחס לתופעת V15, והרי זה אמור להיות עיתון. זה
- 41 אמור להיות עיתון שהכלל הראשון שלו זה אמת. אני מפנה את אדוני לעמוד הראשון – אני לא
- 42 מדבר על איזה כתבת דעה וכד', אלא עמוד ראשי וכתורות ראשיות - של עיתון "ישראל היום": 1.

- 1 ב-30 בינואר 2015 כתוב: הליכוד התלונן נגד המחנה הציוני ומרצ: V15 מסייע להם. V15 לפי
- 2 "ישראל היום" הוא חלק מהמחנה הציוני ומרצ;
- 3 2. ב-1 בפברואר, כותרת ראשית גדולה: חשיפה: V15 לא לבד. עוד ארגוני שמאל
- 4 בקמפיין, פרשת העמותות 2;
- 5 3. ב-2 בפברואר, בכותרת הראשית של "ישראל היום": אין קשר? שדולה של ח"כים
- 6 מהמחנה הציוני ב"קול אחד";
- 7 4. ב-6 בפברואר, בכותרת של "ישראל היום": מי נהנה מהקמפיין של "קול אחד" ו-V15?
- 8 לאן כל זה יוביל.
- 9 בקיצור אדוני, שש כותרות ראשיות, עמוד ראשון של העיתון. לא כתבה בעמוד 2 או 3 או
- 10 בעמוד 17, אלא כותרות ראשיות של העיתון, שאומרות דבר אחד: V15 הוא חלק מהמחנה הציוני.
- 11 אבל אדוני קבע אתמול שאין לזה שום קשר.
- 12 מה זה מראה – ואני לא בא לטעון בשם V15 ולא בא להתווכח – זה מראה בדיוק את
- 13 הטענה שלנו: הדבר שמופיע פה תחת כותרת ראשית הוא לא עיתון, הוא חלק מתעמולה. מה
- 14 שטענו הליכוד או מי שהגישו את העתירה לגבי V15 טוען העיתון. המחויבות הראשונה, אדוני,
- 15 בכל פסק דין שלא נמצא על חופש העיתונות, המחויבות הראשונה של עיתון זה לאמת. כשעיתון
- 16 לא כותב אמת, אפשר לחייב אותו בלשון הרע. ב"ישראל היום" אין אמת והעמוד הראשון בו הוא
- 17 רק לשרת את התעמולה.
- 18 אני רוצה להתייחס לעוד מספר טענות של המשיבים. אנחנו הגשנו את העתירה נגד
- 19 חמישה משיבים. המועמד הוא משיב נפרד, ואין לי טענה – כתבתי את זה ואני אומר את זה פה
- 20 on record – אין לי שום בעיה עם עיתון שתהיה לו אגינדה ימנית. יש בישראל לא מעט עיתונים
- 21 עם אגינדה ימנית, אבל זה עיתון שמשרת מועמד. כשאתה בא ואומר דבר כזה והמועמד הוא
- 22 משיב, אתה מצפה שהמועמד יהיה מיוצג בנפרד, שהמועמד ייתן תצהיר. אבל לא, התצהיר
- 23 שאנחנו מקבלים הוא ממנהל מטה בחירות שגם מצהיר שבחודש ינואר הוא מנהל מטה הבחירות.
- 24 אני מדבר על תופעה שקיימת שבע שנים. למה אין תצהיר של המועמד בעניין הזה? אבל ראש מטה
- 25 הבחירות של המועמד מצהיר על עובדות שלכאורה המועמד יודע. בסעיף 10 בתשובה של הליכוד
- 26 הוא אומר – והרי בתצהיר הוא מאשר שכל מה שכתוב בתשובה הוא אמת או אמת למיטב
- 27 ידיעתו: "ישראל היום" הוא עיתון שיש בו עיתונאים בעלי גישה פטריוטית שמקורה בדאגה כנה
- 28 ואמיתית לעצם קיומה של המדינה. אז אני שואל: איך המועמד יודע שהעיתונאים ב"ישראל
- 29 היום" הם פטריוטים? הוא שלח אותם לבדיקת פטריוטיות? יש לו איזה מכון שבדק פטריוטיות?
- 30 ממתי איש ציבור מחליט על עיתונאים או יודע עליהם בכלל, מה הגישה שלהם, ומסווג אותם אם
- 31 הם פטריוטים או לא פטריוטים? אדוני, עיתונאים פטריוטים יש בכמה מקומות – בצפון קוריאה
- 32 יש עיתונאים פטריוטים; ברוסיה הסובייטית היו עיתונאים פטריוטים; בתקופת מקרטי הגדירו
- 33 בארצות-הברית אנשים אם הם פטריוטים או לא פטריוטים. אם מקרטי לא היה נותן לך – בין אם
- 34 היית עיתונאי או שחקן או חוקר – תעודה שאתה פטריוט, היית מסווג כבלתי פטריוטי.
- 35 אני חוזר למה שאמרתי בהתחלה – התפקיד של עיתונאי הוא לא להיות פטריוט. תפקיד
- 36 של עיתונאי – וזה כתוב גם בחוות הדעת – זה להיות נאמן לאמת, זה לדווח לאזרחים, זה לעשות
- 37 תחקירים, זה לעשות ביקורת. כשהמועמד אומר לנו "העיתונאים הם פטריוטים", הוא מצביע על
- 38 הקשר שלו לעיתון והוא מצביע על הגישה בדיוק: זה עיתונאים שכותבים את מה שאני רוצה. לכן,
- 39 אדוני, זו תעמולה ולא עיתון.
- 40 "ישראל היום" גם מצרף תצהיר. "ישראל היום" מצרף תצהיר של מנכ"ל. הטענות שלנו
- 41 הן לא אל המנכ"ל. הטענות שלנו – והבאנו שלל ראיות בבקשה – הן על מה נכתב בעיתון, על
- 42 התוכן. מי שאחראי על התוכן, כולנו יודעים, זה לא המנכ"ל. מי שאחראי על התוכן זה העורך
- 43 הראשי. האשמנו את העורך הראשי בהאשמות כבדות, שאני עומד מאחורי כל אחת מהן, שהוא

- 1 מסלף את האמת, שהוא מוחק. כשהיה המכתב של הבחור ששרף את עצמו במחאה ודיווחו על זה,
 2 והיה כתוב במכתב שהוא השאיר את השם של המועמד נתניהו, העורך נתן הוראה למחוק את זה.
 3 אלה האשמות קשות, אני מסכים, ואני עומד מאחוריהן, אבל הייתי מצפה שעורך של עיתון
 4 שמתיימר להיות עיתון, שמאשימים אותו בדברים כאלה, ייתן תצהיר מטעמו. שיבוא לפה עמוס
 5 רגב ויגיד: לא היו דברים מעולם. אני לא יודע מה נעשה במערכת של העיתון, אבל הוא יודע, הוא
 6 שולט במערכת. אני מאשים אותו בהאשמות קשות, נתן לו להתגונן, שיבוא, שייתן תצהיר, יגיד:
 7 לא נכון, לא היו דברים מעולם. לא רק שהוא לא בא לפה, הם נותנים תצהיר של איזשהו מנכ"ל.
- 8 יותר מזה, אדוני, אחת הטענות – שהמדינה בכלל לא מתייחסת אליה – היא שהעיתון
 9 הזה מחולק חינום. הוא לא מחולק חינום סתם, אלא הוא מחולק חינום כי בדרך הזאת הם עושים
 10 את התעמולה. הביאו תצהיר של המנכ"ל של העיתון, אבל הוא לא אומר מילה. הוא לא אומר
 11 מילה, כמו למשל העיתון הזה מחזיק את עצמו. אני לא צריך את הנתונים הכספיים של העיתון.
 12 שיבוא המנכ"ל ויצהיר, יכתוב בתצהיר שלו משפט אחד: מר שלדון אדלסון השקיע בעיתון
 13 בהתחלה X דולרים ומאותו רגע הוא לא השקיע יותר, העיתון מחזיק את עצמו. הוא לא אומר
 14 את זה, אדוני. עוד פעם, זה מראה שהתעמולה הזאת ממומנת כל הזמן על-ידי התורם של מר
 15 נתניהו.
- 16 מה כן מביאים חברי? מביאים כל מיני חוות דעת של אנשים שהם הזמינו בעבר במסגרת
 17 המאבק שלהם נגד חוק "ישראל היום" – כתבתי את זה בבקשה ואני אומר את זה גם כאן, שאני
 18 חושב שזה חוק לא טוב והדבר הנכון הוא להכריז על "ישראל היום" כתעמולת בחירות לטובת
 19 המועמד – ומביאים דוגמה לחוות הדעת של דרור שטרום. זה מראה לאדוני עד כמה בעיתון הזה
 20 המרחק בין האמת לבין ההוגנות היטשטש אצלו. דרור שטרום נתן איזושהי חוות דעת עקרונית
 21 של דיני הגבלים עסקיים לצורך העיתון, חוות דעת בכסף. מה עשה "ישראל היום"?
- 22 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 23 למה זה חשוב שזה בכסף? אני מניח שעורכי-דין לא עובדים בחינום, אבל למה להדגיש את
 24 זה? יש לזה חשיבות מסוימת?
- 25 שחר בן מאיר:
- 26 כן, אני אסביר לאדוני. זו אנקדוטה, זו דוגמה קטנה. כי אחרי שעוה"ד דרור שטרום
 27 נתן חוות דעת שהזמינו אצלו. ב-28 באוקטובר 2014 "ישראל היום" מפרסם מאמר דעה שהוא
 28 מפנה אליו בעמוד הראשון: עו"ד דרור שטרום: ניסיון לא לגיטימי לשבש תחרות באמצעות
 29 חקיקה. זו הכותרת בעמוד הראשי, והמאמר עצמו מופיע בעמוד 5: ניסיון לא לגיטימי לשבש
 30 תחרות באמצעות חקיקה. זה מאמר של דרור שטרום. ובסוף כתוב, אדוני: הכותב היה בעבר
 31 הממונה על ההגבלים העסקיים. אממה, מה "ישראל היום" לא סיפר לקוראים שלו? דרור שטרום
 32 לא כתב מאמר ל"ישראל היום". "ישראל היום" לקח, וזה לגיטימי, את חוות הדעת שהוזמנה
 33 ממנו בכסף, שם אותה כמאמר דעה. אחרי זה ראינו את דרור שטרום ואמרו לו: אתה ידעת שאת
 34 חוות הדעת שלך שמו כאילו כתבת מאמר בעיתון? הוא אמר: לא ידעתי. היו צריכים לכתוב
 35 שהזמינו ממני חוות דעה. מציגים מאמר כאילו של איש מקצוע, לשעבר הממונה על ההגבלים,
 36 כאילו זה מאמר שהוא שלח לעיתון. זו חוות דעת שהזמינו ממנו, הוא עשה פה את עבודתו ולא
 37 שהוא צריך לחזור בה, אבל זה מראה את הטשטוש העצום שיש בעניין הזה.
- 38 אני רוצה לעבור לעוד שתי נקודות, ובהן אני מסיים, לגבי התשובה של היועץ המשפטי
 39 לממשלה. לדעתי התשובה של היועץ המשפטי לממשלה היא לא תשובה. לדעתי היועץ המשפטי
 40 לא נתן תשובה. הוא פשוט לא נתן תשובה.
- 41 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 42 ככה אפשר לזלזל ביועץ?
 43

- 1 שחר בן מאיר:
- 2 זו דעתי, אני לא מזלזל. אני אומר שאם הוא חושב בניגוד אלינו....
- 3 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 4 אפשר להגיד "נתן תשובה חלקית", "תשובה לא ממצה", "תשובה שאינה עונה על
- 5 הדרישות שלי", אבל לומר שהוא לא נתן תשובה, זה לא מסתדר.
- 6 שחר בן מאיר:
- 7 היועץ המשפטי לממשלה נתן תשובה מאוד חלקית, אדוני.
- 8 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 9 עכשיו אדוני יותר מדייק.
- 10 שחר בן מאיר:
- 11 היועץ המשפטי היה יכול לבוא ולומר – ואני חושב שהיתה צריכה להיות לו דעה בעניין –
- 12 שזה עיתון לכל דבר, שהוא מקיים את כל הכללים של העיתונות והכל בסדר. אבל הוא לא אומר
- 13 את זה. אם היה אומר את זה, אז הוא בחזית ישירה מולנו. הוא לא אומר את זה, אלא אומר:
- 14 אתה מבקש סעד כוללני. מה לעשות? אנחנו טוענים נגד תופעה שהיא כוללנית. זה בדיוק, הרי
- 15 הראיתי עכשיו לאדוני כל יום, כל יום. אז אני אבוא כל יום לאדוני ואני אגיד: אדוני, הנה, יש פה
- 16 כותרת ראשית שהיא תעמולת בחירות? לא. כי התופעה הזאת, שהמכלול שלה הוא שמקימים
- 17 עיתון בכסף זר, מחולק חינום. העיתונים שמחולקים חינום ברכבות באירופה ובארצות הברית הם
- 18 עיתונים של ארבעה חמישה עמודים. זה עיתון מפואר לצורך העניין, 30 או 40 עמודים ביום. אין
- 19 לו מודל כלכלי, מישהו מממן אותו, הוא תומך במועמד. כל הדברים האלה שאמרנו הם תופעה
- 20 כוללנית, ולכן הסעד שמתבקש הוא סעד כוללני בעניין הזה.
- 21 לכן העמדה הזאת של היועץ המשפטי שמדובר בסעד כוללני מתעלמת לטעמנו מהסוגיה
- 22 שעומדת על הפרק. לטעמנו היועץ המשפטי היה צריך לבוא ולתת עמדה לגופו של עניין ולא
- 23 להסתפק בטענה הכללית הזאת.
- 24 צירפנו לבקשה חוות דעת של מומחית בתחום התקשורת, ובניגוד למה שחברי אמרו היא
- 25 מומחית שעושה דוקטורט בתחום התקשורת ותחום הדוקטורט שלה הוא בדיוק בהיבט של בין
- 26 פרסומת לבין עיתון. כלומר, זה בדיוק התחום שלה. כדי לעדכן את חברי, פרופ' האברמאס הוא
- 27 לא רק חוקר בתחום הפילוסופיה, הוא חוקר מאוד ידוע בכלל תחום מדעי החברה, בטח בתחום
- 28 התקשורת, שהתיאוריה שלו היא אחת התיאוריות המקובלות בתחום התקשורת. לא ראיתי
- 29 שחברי הביאו מומחה אחד, מומחה אחד מאיזשהו חוג תקשורת בישראל, שיבוא ויגיד – ונכון,
- 30 אדוני, השאלה המונחת לפתחו של אדוני היא שאלה משפטית, אין ספק, אבל אנחנו בבתי-משפט
- 31 לא יום ולא יומיים. יש תחומי ידע שאנחנו יכולים לקבל חוות דעת של מומחים – יש כללים
- 32 בתחום התקשורת ועל-פי הכללים האלה "ישראל היום" מקיים אותם ככתבם וכלשונם, או 90%,
- 33 ולכן הוא עיתון. אין פה מומחה כזה, וגם לא ראיתי שחברי אמרו שהם מבקשים לדחות את הדיון
- 34 בעוד שבוע או שבועיים, כי הם רוצים להביא חוות דעת של מומחה. אני כבר אומר לאדוני, הייתי
- 35 מסכים.
- 36 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 37 לא היו דברים של אנשי אקדמיה שדיברו על זה או בכלל לא?
- 38
- 39

- 1 שחר בן מאיר :
- 2 אני לא מכיר מחקר אקדמי – וגם כותבת את זה המומחית – שנעשה ברמה הזאת שהגשנו
- 3 בשאלה אם "ישראל היום" הוא יותר עיתון או יותר תעמולה. אני מדגיש עוד פעם, ככל שהוא
- 4 מתייחס למועמד.
- 5 אני רוצה לסיים ולהפנות לעמוד 7 בחוות הדעת שלנו. כותבת המומחית בעמוד 7 על ספר
- 6 של שני חוקרי תקשורת ידועים, שנותנים איזושהי הבחנה, שהיא כמובן הבתנה מאוד כללית, של
- 7 מה זה "עיתונות". מעבר לכל הסוגיות שאמרתי בקטע המשפטי, זה דווקא מעניין כי זה מתחום
- 8 התקשורת ולא המשפטים, אני אגיד בנקודות מה הכללים שאותם מומחים כותבים ומה אנחנו
- 9 רואים ב"ישראל היום". הכלל הראשון: מחויבות לאמת. ב"ישראל היום" זה מחויבות למועמד,
- 10 לא לאמת. ראינו את זה בדוגמה הקטנה הזאת של V15, אבל יש עשרות דוגמאות בבקשה ;
- 11 הכלל השני: נאמנות לאזרחים. העיתונאי צריך להיות נאמן לאזרחים. ב"ישראל היום"
- 12 יש נאמנות לבעלים ולמועמד ;
- 13 הכלל השלישי: לוודא עובדות. ב"ישראל היום" מסתירים עובדות. לא מוודאים,
- 14 מסתירים עובדות שלא נוחות למועמד. אני נותן כדוגמה – ויש עוד הרבה דוגמאות בחוות הדעת –
- 15 שהסירו את השם של המועמד מאותו מכתב שכתב הבחור ששרף את עצמו ;
- 16 הכלל הרביעי: התפקיד של העיתונאי הוא להשמיע את קולם של האזרחים. ב"ישראל
- 17 היום" משמיעים קול אחד, את הקול של המועמד ;
- 18 הכלל החמישי: עמדה עצמאית. עיתונאי צריך לנקוט עמדה עצמאית. ב"ישראל היום"
- 19 אין עמדה עצמאית ביחס למועמד. יש את העמדה של המועמד ;
- 20 הכלל השישי: כלב שמירה של הדמוקרטיה. ביקורת על השלטון. אם אנחנו משתמשים
- 21 באותה מטאפורה, אין כאן כלב שמירה, יש פה כלב פודל שרץ אחרי מי שאנחנו יודעים.
- 22 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן :
- 23 נכון שהביטוי "כלב שמירה" הוא ביטוי שגור, אבל לדעתי התוספת היא לא ראויה.
- 24 שחר בן מאיר :
- 25 אז זה לא כלב שמירה, אדוני, אני מסכים, אני מקבל את ההערה. זה לא כלב שמירה על
- 26 הדמוקרטיה.
- 27 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן :
- 28 לא כדאי לחמם את האווירה. כולנו רגועים ונישאר רגועים, ולא להתבטא בביטויים שהם
- 29 לא לעניין.
- 30 שחר בן מאיר :
- 31 אני רגוע, אדוני.
- 32 הכלל הנוסף: התפקיד של העיתון ושל העיתונאי הוא לקיים שיח ציבורי, לקיים שוק
- 33 רעיונות. ב"ישראל היום" אין שוק רעיונות, אדוני. יש מונופול של עמדה אחת בלבד: של המועמד.
- 34 אבל מצאתי כלל, אדוני, ש"ישראל היום" מקיים. מתוך כל הרשימה יש כלל אחד
- 35 ש"ישראל היום" מקיים. שני המומחים כותבים שם שהעיתונאי, מעבר לכל מה שאמרתי לפני כן,
- 36 צריך גם לדעת לספר סיפור. כשהוא מביא את המידע, הוא צריך לכתוב אותו בצורה יפה. צריך
- 37 לדעת לספר סיפור. את הכלל הזה "ישראל היום" מקיים – הוא מספר לנו סיפורים, אבל אלה

- 1 סיפורים של המועמד. הוא לא מספר לנו סיפורים על המציאות, הוא מספר לנו סיפורים של
2 המועמד.
- 3 אני מודע לזה, וחברי בוודאי ידברו על זה הרבה, שזה סעד שהוא בלתי אפשרי. לא מצפים
4 שאדוני יהיה העורך הראשי של העיתון וכל יום יבואו אליו. אני לא מבקש את זה מאדוני. אני לא
5 מבקש לסגור את העיתון. אדוני ממונה על חוק התעמולה, והסעד שאנחנו מבקשים הוא שאדוני
6 יצהיר ש"ישראל היום" בחלקו, בכל מה שהוא כתב על המועמד, הוא תעמולת בחירות והוא לא
7 עיתון. את הסעד הזה אני מבקש מאדוני. יש ל"ישראל היום" ויש למועמד עורכי-דין מאוד
8 מוכשרים, הם ידעו – אחרי שאדוני ייתן את הסעד הזה – איך להנחות את הלקוחות שלהם. אדוני
9 לא צריך להתערב לא בעריכה של העיתון ולא כלום. על-פי מה שטענו אדוני צריך לקבוע שיש פה
10 ביחס למועמד תעמולה ולא עיתון. הם ידעו מה לעשות עם זה. תודה רבה.
- 11 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 12 תודה. עו"ד הלוי, בבקשה.
- 13 אבי הלוי:
- 14 אני חייב להגיד, אדוני, שאכן ראוי במהלכו של דיון משפטי לנהוג באיפוק, להיות רגועים,
15 אבל אני שומע את חברי.
- 16 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 17 אם רגועים, אז אין "אבל".
- 18 אבי הלוי:
- 19 אני שומע את חברי ואני חושב שהטענות שלו מקוממות, גורמות לך להיזעק ולבוא
20 ולשאול מה חברי חושב על כלל העיתונות הכתובה בישראל, על אמצעי התקשורת האחרים.
- 21 בסופו של יום, הדיון שמתקיים בפני ועדת הבחירות, שהיא ועדה מעין שיפוטית, חייב
22 להיות דיון משפטי. אבל לצערי חברי אינו עושה שימוש בדיסציפלינה המשפטית ולא במתודולוגיה
23 הראויה, אלא שוכח שהמרכיב הכי חשוב בדיון המשפטי הוא בסופו של יום ראיות. ולא רק
24 ראיות, אלא במקרה שלנו, כשרוצים לסכור את פיו של עיתון, כשרוצים להגביל את חופש
25 העיתונות, צריכים הרבה ראיות, יש של ראיות, וראיות איכותיות. במקרה שלנו, כבודו, חברי
26 מעלה שאלות פילוסופיות או טענות פילוסופיות – דרך אגב, אנחנו מסכימים איתן – והן אינן
27 תחליף לראיות ולראיות משמעותיות. וזה עוד לפני שהעלינו אתגרים אחרים שעומדים בפני חברי,
28 כגון הסמכות שאינה נתונה במקרה הזה ליושב-ראש ועדת הבחירות המרכזית, כפי שאנחנו
29 חושבים.
- 30 ובכן, גם אנחנו סבורים שאכן כל התפקידים שמנה חברי הם תפקידיה של העיתונות,
31 ולדעתנו הם מתקיימים במקרה הנוכחי, אבל אני לא אקח מחבריי, עורכי-הדין שמייצגים את
32 העיתון, את מלאכתם כי אני משוכנע שהם יעשו אותה, והם יעשו אותה היטב.
- 33 אנחנו, כבודו, יכולנו לתת תגובה מאוד מאוד קצרה, להתמקד בעיקר בטענה של חוסר
34 הסמכות, להתמקד בטענה של השיהוי, ולהסתפק בתגובה יחסית מאוד מאוד קצרה, אבל הרחבנו
35 במעט משום שקשה לקרוא עתירה ארוכה מאוד, כוללנית מאוד, פוגעת מאוד, פוגעת בזכות
36 לבחור, פוגעת בזכות של הציבור לדעת, ולשבת מן הצד ולהגיד: בואו נצמצם את הטיעון ונשאל
37 איך אנחנו קשורים לעניין הזה. לכן, כבודו, הרחבנו קמעא, משום שאני סבור שהעתירה מאוד
38 מאוד מקוממת. ברור שהטענות הן מאוד מאוד כוללניות, וחברי גם אומר בעצמו שיש כאן
39 איזושהי בעיה כללית, אבל אם יש פה בעיה כללית, אז למה יש לך בעיה רק עם עיתון אחד? למה
40 לא הבאת את "ידיעות אחרונות" לכאן? למה לא הבאת את "מעריב" למה לא הבאת את עיתון
41 "הארץ"? אבל על כך ירחיבו חבריי, באי-הכוח של העיתון.

- 1 חשוב, כבודו, להדגיש שיש כאן שיהוי ניכר, ובגלל אותו שיהוי העתירה הזאת דינה היה
2 להידחות על הסף, עוד לפני שאנחנו בכלל מדברים במהות. אי אפשר לבוא אחרי שמונה שנים
3 שבהם עיתון כותב והופך להיות חלק מהעיתונות המקומית בישראל, וכותב בכל תחומי החיים,
4 לבוא 30 או 40 יום לפני מועד הבחירות עם טענות מאוד מאוד כוללניות, בלי שום ראיה
5 משמעותית, ולבקש סעד, במיוחד כאשר הסעד שמתבקש הוא סעד דרקוני, שבעצם רוצים להפוך
6 את יושב ראש ועדת הבחירות לצנזור לגבי המותר והאסור לפרסם בעיתונות. לדעתנו זה כמובן לא
7 ראוי.
- 8 כאשר אנחנו בוחנים את העתירה הזאת מבחינת הראיות שיש בה, המתודולוגיה מאוד
9 מאוד מוזרה. יש כאן סיסמאות לרוב, יש כאן ציטוטים של עיתונאים אחרים שקיימו מחקרים
10 כאלה ואחרים ויש גם מומחית שאני מפקפק על הגדרתה המשפטית כמומחית. אני לא חושב
11 שהיא אמורה להחליף את יושב-ראש ועדת הבחירות שאמור להביע את עמדתו אם מדובר כאן
12 בתעמולה אם לאו. לא צריך מומחה לעניין כזה.
- 13 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 14 המומחית לא כאן, לא כדאי לדבר על זה. אפשר להגיד: אני חולק על המסקנות שלה וכד'.
- 15 אבי הלוי:
- 16 אני מסכים. אני לוקח את הדברים ואומר שאני חולק על מסקנותיה.
- 17 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 18 אני מנסה לייצר אווירה של תרבות דיבור ניוחה. לא רק פה, אלא בכל המדינה. אני לא
19 מצליח, אבל אני אמשך לנסות.
- 20 אבי הלוי:
- 21 כבודו, אני מקבל את ההערה ואני מצטרף אליה.
- 22 המתודולוגיה הראייתית שבה עיתונאים מספרים על עמדותיהם של עיתונאים בידיעות,
23 בתחקירים וכן הלאה מובאים כראיות – אין לזה מקום, בטח לא בעתירה שבה נדרש סעד כל כך
24 דרקוני.
- 25 כתבנו וטענו על העניין של חוסר הסמכות. אני חושב שאילו חברי היה מביא איזושהי
26 מודעה ספציפית, איזושהי מאמר בעיתון, שהיה טוען שאותה ידיעה עיתונאית או מאמר התחפש
27 והוא במקום שלו מודעת תעמולה, אבל מודעה שניסו להסוות אותה, יכולנו להתעמת מול כתבה
28 אחת או שתי כתבות, אבל אי אפשר דרך סעיף 10ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), אי אפשר
29 לשאוב משם סמכות משתמעת ובאמצעותה להגביל את חופש העיתונות. כאשר מדובר בהגבלה של
30 חופש העיתונות, כבודו, ברור שמקור הסמכות חייב להיות מובהק ומוחלט.
- 31 כמה מילים על הניסיון של חברי לטעון שכל הפרסומים שנוגעים לנתניהו, או אפילו
32 חלקם הגדול, בעיתון "ישראל היום" הם תעמולה, הרי שהם אינם עומדים באף לא אחד
33 מהמבחנים שנקבעו בפסיקה - מבחן האפקט הדומיננטי והמבטנים האחרים. חברי לא הביא
34 ראיות בהיקף ובעוצמה הנדרשים, אבל מצד אחד הוא סבור שכל אימת שבגין אותן הצהרות
35 שהוא הצהיר בעתירה שלו, שאין מאחוריהן ולא כלום, הוא מצפה מהצד השני להביא לכאן
36 מומחים, הוא מצפה שראש הממשלה ישיב לעתירה הזאת באופן אישי, אולי חברי גם רצה שהוא
37 יבוא לכאן, אולי חברי גם רצה שהוא ייתן תצהיר, ואינו מסתפק בתצהיר שאנחנו צירפנו, כאשר
38 אנחנו סבורים שהתצהיר הזה לאור מאסת הראיות שלא קיימת ולאור היקף הראיות שלא קיים
39 ובעוצמה ובאיכות שלא קיימים, אנחנו סבורים שהתצהיר שלנו בהחלט מספק.
- 40 אני רוצה להדגיש, אדוני, ובזה לסיים, אין לראש הממשלה מר נתניהו כל קשר של
41 שליטה, כל קשר של שליטה בארגון של "ישראל היום" שבאמצעותו אפשר לטעון שיש לו השפעה

- 1 כזאת או אחרת על העריכה ועל התכנים של עיתון "ישראל היום". כתבנו והצהרנו על זה באופן
- 2 מפורש.
- 3 אני חושב, כבודו, שאלה הם הדברים העיקריים. תודה.
- 4 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 5 תודה. ד"ר קלגסבלד, בבקשה.
- 6 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 7 תודה, אדוני. בצורה מתונה, אני אפתח ואומר שמדובר בבקשה שערורייתית. אני מכוון
- 8 את הדברים שאני אוסיף היום על הדברים שכתבנו בכתב, שאני לא רוצה לחזור עליהם,
- 9 בקונטקסט של בקשת ההוצאות שתישמע מפי בסיום.
- 10 אני אומר לאדוני: כאמור, כפי שכתבנו, בעינינו לא מתעוררת שום שאלה של סמכות.
- 11 לאדוני יש את כל הסמכויות, וככל שאנחנו חשובים בעניין הזה, אין לנו שום הסתייגות מהיקף
- 12 הסמכויות של אדוני שנקבע עד עכשיו על-ידי אדוני ועל-ידי יושבי-ראש קודמים. הקושי שלנו הוא
- 13 עם הבקשה עצמה, שהיא למעשה בקשה סנסציונית, רוזפת פרסום, שהיא חסרת סיכוי
- 14 מלכתחילה. לא ייתכן שמי שהגיש אותה לא הבין את זה. הטקסט שנשמע מפי חברי הבוקר שוב
- 15 מערב בין משפט לבין פובליציסטיקה.
- 16 נתחיל בזה שאנחנו שמענו היום הרצאות פסאודו-קונסטיטוציוניות על התפקיד של
- 17 עיתונות ותפקידים של עיתונים. הוסבר שם שהתפקיד של עיתונאים זה לבקר את השלטון וכך
- 18 הלאה וכך הלאה.
- 19 שחר בן מאיר:
- 20 זה מרובינשטיין. אתה אמור להכיר אותו, דורי.
- 21 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 22 אני אזכיר לאדוני – רק נשים את הדברים בפרופורציה – שעיתון "ישראל היום" הוקם ב-
- 23 2007. ב-2007 השלטון היה בידי ממשלת אולמרט. "ישראל היום" היה אז עיתון אופוזיציוני
- 24 שתקף את ממשלת אולמרט וקיים בדיוק את הדרישות של חברי. זאת אומרת, שב-2007,
- 25 כשהוקם, הוא היה עיתון ובמשך הזמן - לשיטתו של חברי – הוא חדל להיות עיתון.
- 26 אותם דברים נכונים לגבי הנקודה שמעלה חברי הבוקר בקשר למודל הכלכלי של העיתון,
- 27 שאלה שבעיניי היא לחלוטין בלתי רלוונטית. זאת אומרת, אם טקסט מסוים הוא תעמולת
- 28 בחירות אסורה, אז זו תעמולת בחירות אסורה בין אם העיתון מחולק בחינם ובין אם העיתון
- 29 נמכר בתשלום. אין לזה שום חשיבות לענייננו, וזו עוד דוגמה, אדוני, לטענה שאין לה שום אפקט
- 30 משפטי, כי זה באמת חסר כל חשיבות ולא הוסברה החשיבות של החינמיות בזה, אבל היא
- 31 מהדהדת פה, וכמוכן בעיתונות, ששם פורסמה הבקשה שחברי הגישו, כאילו יש לזה משמעות.
- 32 אומר חברי גם היום בטיעון: אין שום התמודדות עם זה. אבל זה לא נכון. אנחנו נתנו
- 33 תצהיר. נתנו תצהיר לא מפי מישהו, שעו"ד בן מאיר כינה אותו הבוקר בזלזול, רשמתי מפיו,
- 34 "איזשהו מנכ"ל", אלא המו"ל.
- 35 שחר בן מאיר:
- 36 לא בזלזול.
- 37 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 38 אלה המילים שלך: איזשהו מנכ"ל.

- 1 שחר בן מאיר:
- 2 מנכ"ל הוא איש כספים, זה לא העורך.
- 3 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 4 אלא אדם שהוא לא מנכ"ל ולא איש כספים, אלא כפי שכתוב בראש תצהירו: המו"ל של
- 5 "ישראל היום" מאז 2007, מיום הקמתו. אז קודם כל, בשביל להתאפס על הדיוק בדברים. מר בן
- 6 מאיר, אתה רוצה לעיין ולהתנצל, להתחרט, לחזור!
- 7 שחר בן מאיר:
- 8 אמרתי, אבל שום זלזול.
- 9 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 10 שמנכ"ל הוא איש כספים?
- 11 שחר בן מאיר:
- 12 מנכ"ל זה מישוהו שאחראי על הניהול של העיתון, לא על העריכה שלו.
- 13 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 14 אבל הוא המו"ל.
- 15 שחר בן מאיר:
- 16 לא ראיתי שכתוב המו"ל.
- 17 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 18 לא ראיתי! אז בוא תסתכל, נאפשר לך לחזור בד.
- 19 שחר בן מאיר:
- 20 אני לא חוזר בי. גם אם זה המוציא לאור, הוא לא האחראי על התכנים.
- 21 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 22 בוא נתקדם.
- 23 שחר בן מאיר:
- 24 לא, זו נקודה חשובה שאותה מעלה פה. המוציא לאור לא אחראי על התוכן, העורך אחראי
- 25 על התוכן. זה בדיוק.
- 26 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 27 בכל אופן, אדוני, אם אדוני יסתכל בסעיף 61 לתצהיר, מר בהרב מאשר את קיומו של
- 28 המודל הכלכלי של העיתון, שהוא מודל כלכלי כמו של כל עיתון אחר, אם כי מסתמך יותר על
- 29 מודעות מאשר על מחיר מכירה.
- 30 עכשיו אני אעבור ואסביר לאדוני למה הבקשה הזאת היא שעורריתית והיא מחייבת
- 31 פסיקת הוצאות. קודם כל, אדוני, בקונטקסט של הזמן שבו היא הוגשה. נאמר הבוקר מפי חברי,
- 32 אני רשמתי מפיו: הבקשה לא הוכנה לצורך הבחירות. אחר כך הוא גם כותב בדבריו: הבקשה
- 33 הזאת יפה לכל זמן ולכל מועד. היא תוכננה להיכתב ולהיות מוגשת עוד טרם נודע על קיומם של

- 1 הבחירות לכנסת. אבל, מה לעשות, היא הוגשה למעלה מחודשיים מיום הפרסום על הקדמת
2 הבחירות ובסך הכל כחודש לפני הבחירות עצמן. איזו הצדקה יש לזה? אם הוא טוען, כפי שהוא
3 טוען, ש"ישראל היום" מפרסם מאז ומתמיד תעמולת בחירות, הוא היה צריך להזדרז ולהגיש את
4 זה מיד כשהבחירות הוכרזו. לבוא היום, חודש לפני הבחירות, ולהכניס את כולם ללחץ של זמן,
5 בדהרה כזאת, ולהגיד שעכשיו צריך לתת את הצווים האלה שמבוקשים, אני חושב שזו שערוריה
6 בפני עצמה. אני כבר לא אומר לאדוני שלא קיבלנו שום פנייה מוקדמת. הפעם הראשונה שאנחנו
7 שמענו על הבקשה הזאת היתה כשראינו אותה על פני עמוד שלם ב"ידיעות אחרונות", כפי שתוכן
8 שיהיה. ומה בקשר לפנייה המוקדמת? מה בקשר למשפטים, להבדיל מהפובליציסטיקה, האל"ף-
9 ביי"ת, שאדוני בעצמו הסביר, בעניין דהרי, שזה חל גם בקשר לבקשות בתחום הבחירות. אדוני
10 דחה שם עתירה על הסף מהטעם שהעותר לא פנה בפנייה מוקדמת אל המשיבים בטרם הגשת
11 העתירה. פה לא היתה פנייה מוקדמת. פה היה פרסום על פני עמוד שלם ב"ידיעות אחרונות".
12 כשאתה מצרף לזה את השיהוי, זה על פני הדברים, בהתחלה, זה כבר non starter, שאסור
13 שישמע ואסור שיידון לגוף העניין.
- 14 אבל הרבה יותר חמור מזה, אדוני, זה הנושא של גוף העניין. אני רוצה להתייחס לשני
15 אספקטים משפטיים: האחד, ההיבט של הכוללניות, שמדגיש חברי נציג היועץ המשפטי לממשלה.
16 אין פה איזה בקשה בקשר לכתבה ספציפית כזאת או אחרת, אלא הוא אומר שכל מה ש"ישראל
17 היום" מפרסם בקונטקסט החדשותי זה למעשה תעמולת בחירות אחת גדולה. הוא אומר את זה
18 הרבה מאוד פעמים לכל אורך הבקשה שלו. אבל, אדוני, אם הבקשה היא כוללנית, ממילא לא
19 ניתן לבחון את המבחן הראשון בקשר לתעמולת בחירות - עזוב תעמולת בחירות אסורה, תעמולת
20 בחירות - וזה מבחן הדומיננטיות. אם אין לך כתבה קונקרטיה, איך אתה יכול לקבוע לגביה מה
21 המבחן הדומיננטי. הרי אי אפשר לקבוע את שאלת הדומיננטיות בהתייחס לכלל הכתבות שפרסם
22 "ישראל היום" מאז 2007 או מאז הבחירות האחרונות. זאת אומרת שיש פה מבחינה משפטית
23 איזושהי בקשה שלא מתחילה אפילו ללכת את הדרך מבחינה משפטית, מפני שהיא לא מאפשרת
24 לאדוני לפסוק לפי קני המידה המשפטיים, ובראש ובראשונה עניין הדומיננטיות, שהוא קשור
25 כמובן בכלליות הבקשה.
- 26 העניין השני חמור עוד יותר. הרי מה זה "מודעות בחירות" שעליהן אנחנו מדברים פה?
27 מדובר למעשה - לפי הפסיקה של אדוני ויושבי-ראש אחרים - במודעה מטעם המועמד. זה
28 למעשה המודעות שעליהן מדובר פה - מודעה מטעם המועמד. נכון שהיא חלה גם, כמובן, על
29 כתבות בעיתון ככל שהן מודעות מטעם המועמד, שזו אותה מודעה שמתחפשת לכתבה. אבל זו
30 צריכה להיות מודעה מטעם המועמד. אם זה לא מטעם המועמד, וזה היגיון הפסיקה בכל מה
31 שהיא מכנה "זיקה ממשית", שזה למעשה המועמד עצמו, הוא זה שכותב את הטקסט. זה הרעיון
32 של פיקוח על המודעות האלה. איפה יש פה איזושהי אינדקציה לזה שלמעשה מר נתניהו הוא זה
33 שעורך את "ישראל היום", הוא זה שכותב את הכתבות ב"ישראל היום"?
- 34 צריך להבין, אדוני, את הנקודה הזאת, כי זו נקודה מאוד מאוד חשובה. היועץ המשפטי
35 בתגובה שלו מכנה את המודעות שעליהן חלה הסמכות בהקשר של חוק הבחירות (דרכי תעמולה),
36 בשם "מודעות ממומנות". דהיינו, או המועמד או הסיעה מממנים את המודעות האלה. אני אומר
37 בוא נגיד שזה לא רק בא לידי ביטוי במימון, אבל זו צריכה להיות מודעה מטעם.
- 38 מה הזיקות שחברי מונה בטקסט שלו לזה שזה מודעה מטעם - קודם כל, הוא אומר:
39 במישור הקשר שהיה למועמד עם מקימי העיתון לפני 2007. אז הטקסטים שהוא מביא מתייחסים
40 בכלל להקמת העיתון "ישראלי" שקדם לעיתון "ישראל היום". גם בקשר ל"ישראל היום" אדוני
41 פסק אתמול שצריך להוכיח זיקה עשווית, שלא די בזה שהיה למישהו זיקה לפני שמונה או עשר
42 שנים. אנחנו הבאנו בעצמנו כל מיני זיקות שיש לעיתונאים רבים מעיתונים אחרים בקשר
43 למועמד, אז כך שזה בכלל לא מתחיל להוכיח את הנקודה הזאת.
- 44 הדבר השני זה הקשר ההדוק שיש למועמד עם הבעלים, היוזם, המקים והמממן. הנושא
45 הזה בכלל לא שנוי במחלוקת. אנחנו לא מכחישים שמר אדלסון מכיר את מר נתניהו ונמצא איתו
46 ביחסי ידידות. איך זה קשור לשאלה אם מר נתניהו הוא זה שמפרסם את הכתבות בעיתון?

- 1 הנקודה השלישית – היותו של העיתון נעדר מודל כלכלי, וכבר אמרתי לאדוני שאין לזה
2 שום רלוונטיות לענייננו.
- 3 זאת אומרת, אם אנחנו מסתכלים על הדבר הזה, יש פה שתי מכשלות משפטיות שלמעשה
4 אין שום התמודדות איתן. אתה לא יכול להתמודד עם מבחן הדומיננטיות אם אתה לא מצביע על
5 כתבה קונקרטית; ואתה לא יכול להתמודד עם מבחן הזיקה הממשי אם אתה לא מראה איך מר
6 נתניהו עורך את "ישראל היום". זה פשוט מאוד. לכן כל המלל הזה מסביב, והמאמרים מחוץ-
7 לארץ, והאנציקלופדיות, ויורגן האברמאס, וטקסטים כאלה ואחרים, וחוות דעת מומחה של
8 מישהי שרק עכשיו עושה את הדוקטורט בתקשורת, אבל היא למעשה בתחום של פסיכולוגיה, אם
9 כי היא מעירה גם על אספקטים פילוסופיים – איך כל הדבר הזה קשור לענייננו? אדוני צריך
10 להכריע הכרעה משפטית, לפי קני מידה משפטיים, לפי החוק, לפי הדין, לפי פסיקת בית-המשפט
11 העליון, לפי פסיקת יושבי-ראש ועדות בחירות לדורותיהם, ועם זה אין שום התמודדות. למעשה
12 יש לפנינו איזשהו פמפלט פרסומי, שבאמת זכה לפרסום על פני עמוד שלם ב"ידיעות אחרונות" –
13 אני רחוק מלהקל בזה ראש – אבל כשאנחנו נמצאים בדיון משפטי זה מסמך חסר כל ערך.
- 14 לכן, אדוני, אני בא לשאלת ההוצאות. למעשה באו הנה 30 יום לפני הבחירות וזירזו את
15 כולנו להגיש תגובה שאנחנו נאלצנו לעמוד עליה רבות ללא כל הצדקה, בלי התמודדות עם הכללים
16 המשפטיים, באיזושהי טענה מרחפת שבאופן כללי "ישראל היום" זה תעמולת בחירות של נתניהו,
17 בלי להתייחס לקני המידה שנקבעו בפסיקה ובדין. ואנחנו היום מוצאים את עצמנו נדרשים
18 להשיב על זה. הרי כל מי שיושב באולם, ובכלל זה חברי, שהם עורכי-דין מנוסים, הם לא קיבלו
19 אתמול את הרישיון והם צריכים להתפרסם. הם קיבלו את הרישיון לפני הרבה שנים ורוצים
20 להתפרסם, שזה גם בסדר, אבל הם גם יודעים שזה יידחה. ולכן השאלה, אדוני, היא אם לא צריך
21 בקונטקסט הזה להגיד לאנשים: שברת – שילמת. גררת את כל השולחן הארוך הזה לבית-המשפט
22 בטענות שלמעשה לא מתמודדות עם השאלות האמיתיות, אלא טענות אווירה כלליות – פרסומים
23 בעיתונות, ציטוטים, חוות דעת כביכול, השלכה של כל מיני כותרות של "ישראל היום" פה,
24 מאמרים באנגלית --
- 25 שחר בן מאיר:
- 26 למה השלכה? זה מסירה.
- 27 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 28 - - וכך הלאה, וכך הלאה וכך הלאה. איפה הבית ואיפה היס? איפה השאלות המשפטיות
29 – איפה הדומיננטיות, איפה הזיקה, איפה השאלות? כוונתי היא שהטקסט שמתחזה לבקשה
30 משפטית של חברי רחוק מרחק מזרח ממערב מטיעון משפטי, מה שחברי עו"ד הלוי כינה
31 "מתודיקה משפטית", אם כי אני חושב שאפילו המילה "מתודיקה" גדולה על הטקסטים שאנחנו
32 מתעסקים בהם כעת.
- 33 לכן, אדוני, פשיטא, אני מבקש שאדוני ידחה את הבקשה, אבל אני חושב שצריך לומר
34 לאנשים: פרסום עולה כסף, לא כל שכן פרסום על פני עמוד שלם ב"ידיעות אחרונות", ולהשית
35 עליהם הוצאות ממשיות שיכסו את ההוצאות של הקליינט שלי. אני כבר לא מדבר על חברי
36 מהמדינה ועו"ד הלוי, שבכל זאת הם עובדים בפרו-בנו. יכול להיות שזה חל על המדינה, אבל
37 הקליינט שלי ביקש לומר לאדוני שאין לו שום כוונה לתרום את הוצאות המשפט לעו"ד בן מאיר.
- 38 שחר בן מאיר:
- 39 אבל המודל הכלכלי שלך הוא "פרו בנו".
- 40 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 41 תודה, אדוני, אני חושב שאסתפק בזה.
- 42

- 1 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 2 תודה. עו"ד ברמן, בבקשה.
- 3 יונתן ברמן:
- 4 אנחנו נפנה לאמור בתגובה. לשיטתנו, בניגוד לתעמולה בטלוויזיה וברדיו, שסעיף 5 לחוק
 5 דרכי תעמולה אוסר אותם, אין הסדר מקביל לגבי תעמולה בעיתונות. מה שכן, המחוקק נתן
 6 ליושב-ראש ועדת הבחירות סמכויות מסוימות לעניין עיתונות. הכוונה לסעיף 10ב, שאליו
 7 התייחסו חבריי. ההסדרה בסעיף 10ב היא נקודתית ומכוונת לרגולציה של מודעות ממומנת. זאת
 8 אנחנו למדים גם ממיקום הוראות החוק במסגרת המארג החקיקתי, גם מן ההוראות הספציפיות
 9 הקבועות בה לעניין כמה אינצ'ים כל מודעה יכולה להיות, וכן הלאה. וכן אנחנו למדים אותה גם
 10 מדרישת ההסמכה המפורשת שנדרשת כאשר מדובר בפגיעה בביטוי הפוליטי.
- 11 העמדה שלנו שהעתירה כוללנית, שהעותר ביקר אותה, נובעת מעמדתנו – שאליה
 12 התייחסתי עכשיו – שמדובר בסמכות שהיא רגולציה של מודעות מודפסות. גם אם נלך על פרשנות
 13 מרחיבה יותר, בדומה להחלטות יושבי-הראש שאליהם התייחסו, הרי שלשיטתנו מדובר, שוב,
 14 בכתבות שאינן אלא מודעות בכסות של כתבה עיתונאית. לשיטתנו אין מדובר ברגולציה של
 15 העיתונות ככלל, ולשיטתנו זה עולה במפורש מהסעיף הרלוונטי שהוא המסגרת לדיון הנוכחי. כמו
 16 שצינו גם בתגובה. אנחנו מכבדים כמובן את עמדת היושב-ראש, אבל אנחנו אומרים שגם אם נלך
 17 עם פרשנות מרחיבה, עדיין אין מדובר בפתח לרגולציה של כל העיתונות, מאמרי דעה, טורים וכן
 18 הלאה, אלא הכוונה היא אולי הרמת מסך מעל מה שהוא כתבה עיתונאית שאינה אלא מודעה
 19 ממומנת.
- 20 בשולי הדברים, כל הטענות שעניין מימון מפלגות, כמו שגם ציינו בתגובה שלנו
 21 ובהחלטת כבוד היושב-ראש בעניין V15, הרי שאין מקומן כאן.
- 22 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:
- 23 תודה. דברי תשובה, עו"ד בן מאיר, בבקשה.
- 24 שחר בן מאיר:
- 25 עו"ד אבירם ייתן את התשובה, אני רוצה רק מילה אחת למה שאמר פה חברי,
 26 ההתייחסות לגופו של הטוען ולא לגופו של הטיעון, אבל כנראה שזו הדרך. העתירה, אדוני,
 27 נמסרה למזכירת ההנהלה של "ישראל היום" ביום שהיא הוגשה, כמדומני לבחורה בשם שירה,
 28 והיא קיבלה את זה ביום שהעתירה הוגשה.
- 29 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 30 ומתי היא נמסרה ל"ידיעות"?
- 31 שחר בן מאיר:
- 32 אני לא מסרתי ל"ידיעות".
- 33 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 34 לא, חס וחלילה, אני מסרתי ל"ידיעות".
- 35 שחר בן מאיר:
- 36 לכן הניסיון של חברי לבוא ולטעון שהם ידעו על זה כשהיתה כתבה ב"ידיעות" הוא פשוט
 37 לא נכון, כי זה נמסר למזכירה של "ישראל היום" באותו יום.

- 1 יצחק אבירם:
- 2 ביקשו ראיות חזקות ודיברו על זכות הציבור לדעת. בא-כוח הליכוד דיבר על עתירה
3 מקוממת ועל בקשה שערורייתית. הוגשה עתירה והיא מקוממת, והיא שערורייתית, אז למה היא
4 לא מתפרסמת ב"ישראל היום"? והנה הראיה, שבוע שהעתירה מפורסמת בכל מיני כלי תקשורת
5 אחרים, לא ביוזמתנו, ביוזמת העיתונות – עיתונות לפעמים חוקרת ומוצאת דברים לבד –
6 "ישראל היום" בחרו - - -
- 7 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 8 זה לא קשור לתחרות בין "ידיעות אחרונות" ל"ישראל היום":
- 9 יצחק אבירם:
- 10 לא. מה לי ול"ידיעות אחרונות? תגיש אתה עתירה נגד "ידיעות אחרונות". "ישראל
11 היום", כעיתון, כשמישהו בא וטוען כנגדו טענות מקוממות ושערורייתיות, כפי שאמר בא-כוחו,
12 בחר לא לפרסם את דבר העתירה. איפה זכות הציבור לדעת? איפה הכתיבה העיתונאית? אם יש
13 הוכחה חזקה ביותר.
- 14 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 15 מה, הציבור צריך לדעת על העתירה שלכם? מה פתאום:
- 16 יצחק אבירם:
- 17 בחרתם לא לפרסם את העתירה.
- 18 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 19 נתנו לה את המשקל הראוי.
- 20 יצחק אבירם:
- 21 לא נתנו לה כלום.
- 22 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 23 זה המשקל הראוי.
- 24 יצחק אבירם:
- 25 יפה. אבל המשקל הראוי, שבוע אחרי כן, כשהליכוד מגישים את העמדה שלהם, פתאום
26 המשקל הראוי הפך להיות מאה אחוז, פתאום "ישראל היום" בחר לפרסם את התגובה שלו
27 לעתירה שלא פורסמה מעולם. הראיה בתיק הזה היא ההתייחסות של "ישראל היום" לעתירה
28 נגדו. מותר לעיתון להיעלב, גם עיתון הוא בן-אדם ומותר לו לכעוס כשאומרים עליו דברים לא
29 יפים כמו שנטען כאן, אבל לא לפרסם את דבר העתירה כי היא פוגעת באיזשהו מועמד? היא
30 נטענה גם כנגד המועמד.
- 31 ד"ר אביגדור קלגסבלד:
- 32 נגיד שזה לא פורסם, אז זה הופך את זה לתעמולת בחירות? בוא נעבור למשפטים.
- 33 יצחק אבירם:
- 34 זה משפטים.

1	<u>ד"ר אביגדור קלגסבלד :</u>
2	זה תעמולת בחירות זה שזה לא פורסם?
3	<u>שחר בן מאיר :</u>
4	זה לא עיתון, דורי.
5	<u>יצחק אבירם :</u>
6	ביקשת ראייה? הנה הראיה: העיתון שאמור לדווח על האמת ועל המציאות בחר לא
7	לדווח. ב"ידיעות אחרונות" בחרו – אגב, מעצמם – לדווח לבד.
8	<u>ד"ר אביגדור קלגסבלד :</u>
9	על פני עמוד שלם. עמוד שלם.
10	<u>יצחק אבירם :</u>
11	אני העורך שלהם? תפנה אליהם, תתלונן.
12	<u>ד"ר אביגדור קלגסבלד :</u>
13	איזה שיקול דעת יש להם? זה מה שצריך לשאול.
14	<u>יצחק אבירם :</u>
15	לעומת זאת, "ישראל היום", כנראה כנינוי גנאי, בחר להדביק לעו"ד שחר בן מאיר את
16	הכותרת שהוא שליח המחנה הציוני. לא, הוא לא. האם העיתון בדק את זה? הוא לא בדק את זה.
17	זו כתיבה עיתונאית? זו כתיבה שמראה על גישה. עיתון לא אמור לקבל החלטות על האמת מתוך
18	איזושהי זיקה למועמד, שהוברה כאן שיש ידידות. אנחנו לא "ידיעות אחרונות" ולא באנו בשם
19	"ידיעות אחרונות", ואם יש למישהו טענה נגד "ידיעות אחרונות", פתוחה הדרך לכאן להעלות
20	טענה. אבל מדובר כאן על מאסה קריטית, וזה גם עניין הכוללניות. אי אפשר לבוא ולבקר ידיעה
21	שכבר פורסמה בעיתון, להבדיל מטלוויזיה, בדיעבד. זה לא עובד כבר, הידיעה פורסמה, העיתון
22	הופך להיות בכל זאת עטיפה של דגים. באינטרנט זה עניין אחר, אבל המאסה הקריטית של
23	הצטברות עוד ידיעות ועוד כתבות, שאם היינו בוחנים אותן ואם היינו מסוגלים לבחון כל כתבה
24	מדוע נכתבה, ולשאול את העורך מדוע היא נכתבה, אולי היינו מגיעים למסקנה שהיא כתבה
25	ממומנת שלא הוכרזה ככתבה ממומנת, אבל לא לפרסום אלא לתעמולה. אנחנו מדברים על מאסה
26	קריטית.
27	לעניין המועד – בישראל יש בחירות, ברוך השם, כל שנתיים במוצע. הסעד שאנחנו
28	מבקשים שפלטפורמת התעמולה תחדל להיות פלטפורמת תעמולה לטובת מועמד, יכול להיות גם
29	סעד מכאן ולהבא. לא לבחירות בעוד 30 יום.
30	<u>ד"ר אביגדור קלגסבלד :</u>
31	לבחירות הבאות?
32	<u>יצחק אבירם :</u>
33	לבחירות הבאות.
34	<u>ד"ר אביגדור קלגסבלד :</u>
35	אם זה לבחירות הבאות, אז לכבוד השופט כבר אין סמכות.

- 1 שחר בן מאיר :
- 2 יש שתי הערות, גם של אדוני וגם של כבוד השופט רובינשטיין – זה ניתן בתיקים של
- 3 רשויות מקומיות - שבמקרים יוצאי דופן, כשעיתון מזדהה עם מועמד, יכול להיות אפילו
- 4 שההוראות של חוק התעמולה יחולו מעבר ל-60 יום. אני אומר לך, דורי, שאם לא היו הבחירות
- 5 היתה מוגשת בקשה בחודשים הקרובים, ללא קשר לבחירות, מתוך רצון להפעיל את הסעיף הזה.
- 6 יצחק אבירם :
- 7 יש בעיה קשה, אנחנו לא המצאנו אותה. כל מי שקורא עיתונות יודע אותה, אדוני.
- 8 ד"ר אביגדור קלגסבלד :
- 9 זה טיעון משפטי?
- 10 יצחק אבירם :
- 11 זה טיעון משפטי.
- 12 ד"ר אביגדור קלגסבלד :
- 13 זה מלל.
- 14 יצחק אבירם :
- 15 לפעמים ה- common knowledge הוא דבר שתקף.
- 16 ד"ר אביגדור קלגסבלד :
- 17 זה מלל. מלל.
- 18 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן :
- 19 עו"ד קלגסבלד, תן לעו"ד אבירם לדבר.
- 20 ד"ר אביגדור קלגסבלד :
- 21 אני מצטער.
- 22 יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן :
- 23 תן את הכבוד לשני העמיתים המכובדים שיושבים מולך, מסתכלים לך בעיניים
- 24 ומחייכים.
- 25 ד"ר אביגדור קלגסבלד :
- 26 אדוני, חבריי יודעים ששום דבר לא יפגע ביחסים האישיים המצוינים בינינו. שום דבר.
- 27 יצחק אבירם :
- 28 אני חושב שבאותו עניין גם חברי יודע היטב שלא ביקשנו פרסום. מה יצא לי מהפרסום
- 29 הזה? יבואו אלי לתיקי חינוך בבחירות הבאות! מפרסום כזה לא יוצא דבר. יש כאן בעיה אמיתית
- 30 שאיתה מתמודדת מדינת ישראל. יש מועמד ויש פלטפורמת פרסום שמשמשת כבר תעמולה
- 31 בחינם בעבור המועמד ועולה הרבה מאוד כסף. לעניין המחיר – בדרך כלל אנשים לא משלמים על
- 32 תעמולה. זה ההבדל והרלוונטיות של אם העיתון נמכר בכסף או ניתן בחינם. אנשים לא אוהבים
- 33 לשלם על תעמולה. אנשים כן עומדים בתור כדי לקבל עיתון שבסופו של דבר משמש פלטפורמה

לתעמולה של מועמד אחד על פני הדברים. אם הדברים יכולים להיבחן קצת יותר טוב, לא בפני	1
ועדת הבחירות, יש את המקום לעשות זאת בפני מבקר המדינה לעניין מימון הבחירות, כי בכל	2
זאת מישהו משקיע הרבה כסף כדי לייצר את הפלטפורמה הזאת.	3
הבקשה שלנו, אדוני, היא אכן כוללנית, והיא לקבוע שהעיתון משמש כפלטפורמת	4
תעמולה לטובת מועמד ספציפי, ובשל הקשרים בין המועמד לבין העיתון, שאינם מוכחשים, הדבר	5
חמור, הדבר מסוכן לדמוקרטיה, הדבר פוגע בשוויון בבחירות, והדבר אסור, אדוני, לפי החוק	6
בתקופת הבחירות.	7
<u>יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:</u>	8
רבותי, תודה רבה.	9
שמענו אתכם, הדין הסתיים. אני אתן החלטה בימים הקרובים.	10
תודה רבה לכולם.	11
	12
	13
	14
	15
	16
	17
	18
	19
	20
	21
	22
	23
	24